

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Centrum Oostrozebeke (Oostrozebeke, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2019H73
Augustus – September 2019

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2019

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen.....	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese	8
1.3	Gemotiveerd advies.....	9
1.3.1	Volledigheid van het gevoerde onderzoek	9
1.3.2	Aanwezigheid van een archeologische site	11
1.3.3	De waardering van de archeologische site:	11
1.3.4	Impactbepaling	11
1.3.5	De bepaling van de maatregelen.....	11
1.4	Programma van Maatregelen	11
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek	11
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	11
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	12
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	13
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode.....	13
1.4.6	Onderzoekstechnieken	14
1.4.7	Eventuele afwijkingen van de CGP	15
1.4.8	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	15
1.4.9	Vondsten	15
1.5	Conclusie	15
2	Bibliografie.....	16

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart, uitsnede 1 (Bron: Geopunt).	7
Figuur 2: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart, uitsnede 2 (Bron: Geopunt).	7
Figuur 3: Voorstel proefputten weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).....	14

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.	6
--	---

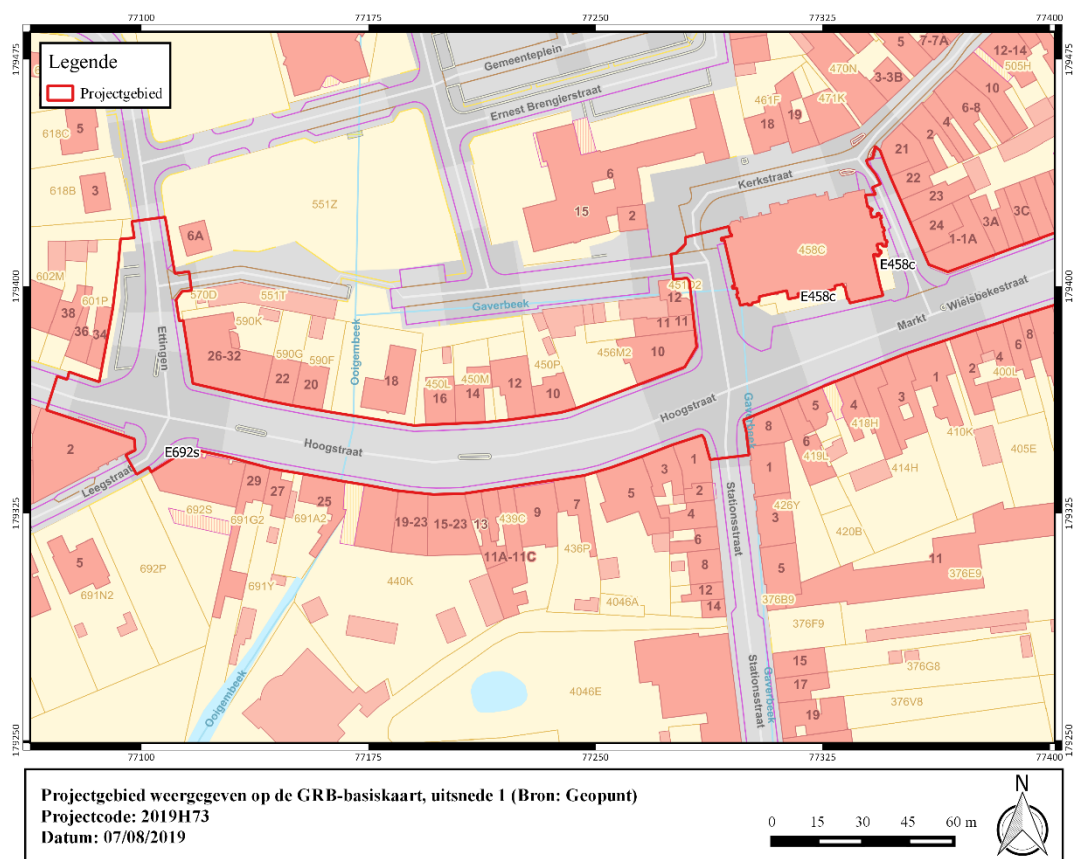

1 Programma van maatregelen

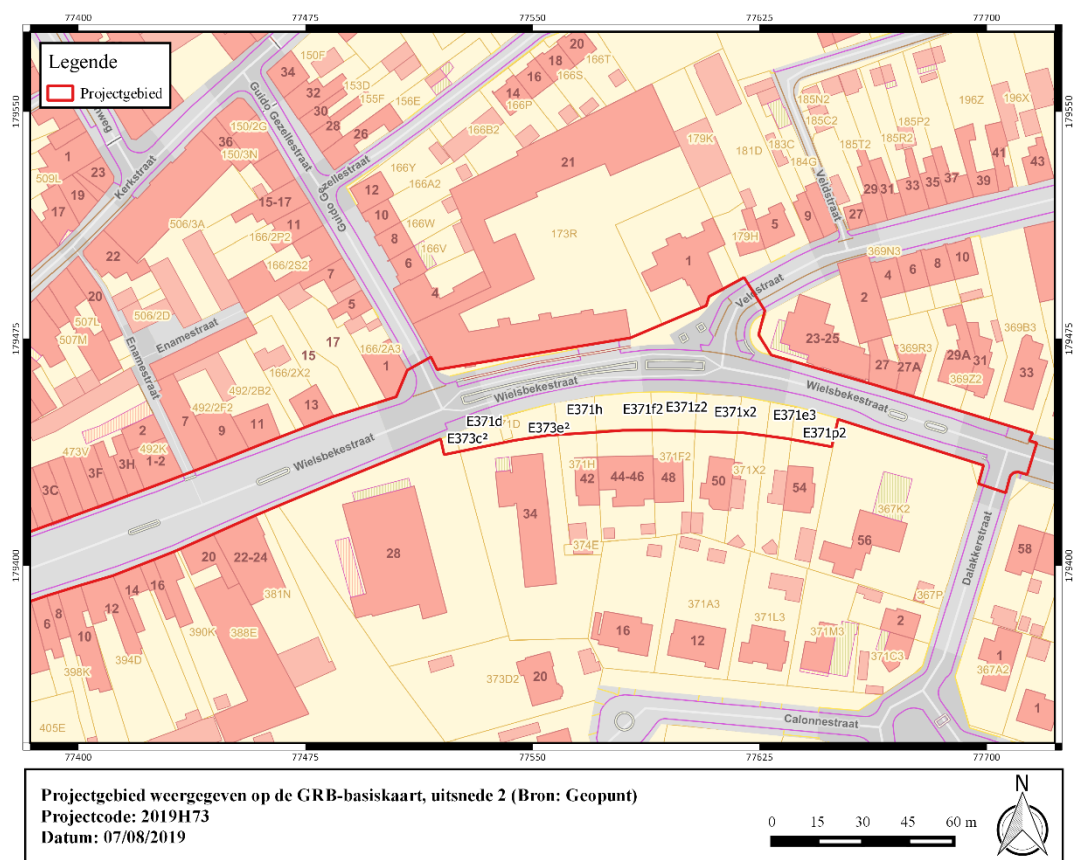
1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de initiatiefnemer	Aquafin NV Dijkstraat 8 2630 Aartselaar	
b) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069	
c) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
d) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	Oostrozebeke
	Deelgemeente	/
	Postcode	8780
	Adres	Hoogstraat – Wielsbekestraat – Markt 8780 Oostrozebeke
	Toponiem	Centrum Oostrozebeke
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	X _{min} = 77047 Y _{min} = 179246 X _{max} = 77484 Y _{max} = 179549
e) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Oostrozebeke, Afdeling 1, Sectie E, nr's: 692s, 458c, 373c ² , 371d, 373 ^{e2} , 371h, 371f2, 371z2, 371x2, 371 ^{e3} , 371p2 Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart, uitsnede 1 (Bron: Geopunt).

Figuur 2: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart, uitsnede 2 (Bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel in de dorpskern van Oostrozebeke. De geplande werken omvatten de aanleg van de riolering, wegenherstel en de heraanleg van de openbare ruimte rondom de dorpskerk en de lokale school. De geplande rioleringswerken volgen het traject Wielsbkestraat-Markt-Hoogstraat en bedreigen een gecombineerde oppervlakte van ca. 1,83 ha. Een deel van de geplande riolering valt samen met de reeds bestaande riolering.

De dorpskern van Oostrozebeke situeert zich op een oost-west gerichte rug die zich heeft ontwikkeld op de rechteroever van de Mandel. Deze rug is duidelijk zichtbaar op het DHMV. Het onderzoeksgebied wordt doorkruist door de ingebuisde Ooigembeek. De Quartairgeologische kaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied een profielopbouw weer van enerzijds Holocene, fluviatiele afzettingen die rusten op de Pleistocene sequentie en anderzijds laat-Pleistoceen tot vroeg Holoceen eolische afzettingen die rusten op fluviatiele afzettingen van het laat-Pleistoceen. Op basis van de bodemkaart kan afgeleid worden dat de bodem rondom het terrein bestaat uit droog lemig zand. Daar waar het traject de Ooigembeek kruist geeft de bodemkaart aan dat de bodem bestaat uit hydromorfe zandleem. Deze drogere rug langs de Mandel en haar zijstromen moet een beduidende aantrekkingskracht gehad hebben op rondtrekkende groepen jager-verzamelaars.

De cartografische bronnen situeren de geplande werken in het centrum van de historische kern van Oostrozebeke. Op de Ferrariskaart is de omgeving rondom de kerk in gebruik als kerkhof. Er kan geen twijfel over bestaan dat de geplande werken eventueel aanwezige resten van deze begraafplaats of resten van het oudere kerkgebouw bedreigen. Langsheen de straatzijde van het huidige verloop van de Hoogstraat/Wielsbkestraat is reeds lintbebouwing weergegeven. Doorheen de 19^e eeuw werd het wegdek verbreed. De mogelijkheid bestaat dat er zich nog resten van deze oudere bewoning in de ondergrond bevinden. Aan het oostelijke uiteinde van het geplande traject snijden de werkzaamheden een omweld hoevecomplex aan. Deze hoeve staat te naam als 'Hoeve te Calonne'. De vroege vermelding van deze hoeve wijzen op een significante rol binnen de ontstaansgeschiedenis van Oostrozebeke. De 19^e-eeuwse bronnen geven een gelijkaardig beeld. Op de orthofotosequentie is te zien hoe de bebouwing in de dorpskern van Oostrozebeke toeneemt in densiteit.

Binnen de dorpskern van Oostrozebeke zijn geen archeologische vindplaatsen gekend. Enkele honderden meter ten noorden van het onderzoeksgebied in het alluvium van de Mandel werden enkele off-site relictten uit de volle middeleeuwen aangesneden (CAI 207079). Vreemd genoeg werd uit de vulling van deze kuilen handgevormd aardewerk gerecupereerd. Vermoedelijk moet de eigenlijke nederzettingkern zich verder naar het zuiden, op droger terrein, bevinden. De meest significante vindplaats situeert zich een tweetal kilometer ten westen van het onderzoeksgebied, aan de Hulstestraat, op een landschappelijk vergelijkbare locatie. Hier werden bij onderzoek sporen van Romeinse en middeleeuwse bewoning waargenomen (CAI 150753). Ten noordoosten van het onderzoeksgebied, tegen de loop van de Mandel, is op het kaartbeeld van de CAI een cluster waarnemingen afgebeeld. Het betreft een groot aantal archeologische indicatoren in de vorm van contextloze, lithische artefacten die werden gerecupereerd bij veldprospecties.

Concreet kan ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Op basis van het landschappelijk kader, cartografische bronnen en gekende waarden bestaat de verwachting uit zowel vondsten- als sporenarcheologie. Op basis van de huidige toestand van het onderzoeksgebied kan redelijkerwijs aangenomen worden dat er niet langer een verwachting is inzake bewaarder artefactenconcentraties. Wel dient uitgegaan

te worden van een trefkans inzake grondvaste resten en dan met name resten van het oudere kerkgebouw en de vroegere begraafplaats rondom de huidige kerk. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze verwachting is een gericht proefputtenonderzoek om na te gaan in welke mate eventueel aanwezige relictten bedreigd worden door de geplande werken.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De gegevens van de bureaustudie wijzen hoofdzakelijk op een trefkans resten van het oudere kerkgebouw en de begraafplaats rondom de kerk. Ter hoogte van de bestaande wegeis worden bijkomende onderzoeksdata weinig zinvol geacht. Hoewel de aanwezigheid van sporen ter hoogte van de bestaande wegeis niet uitgesloten kan worden dient rekening gehouden te worden met de aanwezigheid van de bestaande riolering, andere nutsvoorzieningen en de impact van de aanwezige verharding zelf. Geenszins kan gesteld worden dat het terrein ter hoogte van de weg vrij is van erfgoed, wel kan gesteld worden dat er een zekere mate van fragmentatie van het bodemarchief heeft plaatsgevonden waardoor de kans op kenniswinst bij verder onderzoek er te beperkt is. Met betrekking tot de verwachting is een proefputtenonderzoek rondom de kerk van Oostrozebeke noodzakelijk.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten waarbij de archeologische/historische waarde niet volledig afgeleid kan worden uit de standaardbronnen die voor de opmaak van een archeologienota geraadpleegd worden. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

Cartografische bronnen situeren het onderzoeksgebied in het historische centrum van Oostrozebeke. De geplande werken vallen enerzijds samen met het oude kerkhof en anderzijds grotendeels met de historische wegeis. Deze weg is doorheen de tijd verbreed. In het oosten van het rioleringstraject wordt net ten zuiden van de weg een omweld hoevecomplex weergegeven dat op basis van de bronnen terug zou gaan op een 14^e-eeuwse uitbating. Een klein deel van het grachtlichaam zou aangesneden kunnen worden door de geplande werken. Op de 19^e-eeuwse bronnen is weinig evolutie merkbaar, ook op de orthofotosequentie is slechts een beperkte evolutie merkbaar. Bijkomend archiefonderzoek zal niet leiden tot kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe bodemopbouw vermoed wordt. Ook als de verstoringshistoriek van het terrein niet duidelijk is, bijvoorbeeld indien blijkt uit het bureauonderzoek dat het terrein bebouwd geweest is maar geen plannen beschikbaar zijn of activiteiten plaats hebben gevonden waarvan niet duidelijk is in welke mate zij een ernstige impact hebben gehad op de ondergrond.

Gelet op de ligging binnen verstedelijkt gebied is boren in functie van versterking of lokaal bewaarde bodemontwikkeling weinig zinvol. Om dit binnen het onderzoeksgebied te evalueren is een ruimer inzicht nodig dan dat van enkele puntwaarnemingen. De bodemopbouw en versterkingsgraad kunnen gerichter en vollediger in kaart gebracht worden door middel van een profielregistratie in de proefputten.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals funderingen en muren van bv. oude kloosters en kastelen of bunkers of ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Vanwege de ligging in verstedelijkt gebied en de huidige toestand kan een geofysisch onderzoek geen betrouwbare lezing opleveren. De toepassing van deze onderzoeksmethode kan niet leiden tot kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-verkenkend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde artefactensites in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend booronderzoek in een intensiever grid de artefactenconcentratie gelokaliseerd en afgebakend worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten om de onderzoeksstrategie te optimaliseren of een opgraving in functie van een artefactensite. Deze sites dienen gezocht te worden op landschappelijke locaties waar de bewaringskansen m.b.t. een artefacten-strooiing gunstig zijn.

Ter hoogte van het onderzoeksgebied is geen verwachting inzake bewaarde artefactensites. Op basis van de bodemkundige gegevens kan uitgegaan worden van een relatief oppervlakkige archeologische situatie. Redelijkerwijs kan aangenomen dat de kans minimaal is dat zich nog in-situ bewaarde artefactenconcentraties in de ondergrond bevinden. Een archeologische boorcampagne kan in dit geval niet leiden tot kenniswinst.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die een zekere mate van (regelmatige) oppervlakte bewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Soms wordt ook in een raster gewerkt indien een gedetailleerder beeld gewenst is. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het uitvoeren van deze onderzoeksmethode is niet zinvol.

-proefputten: een proefputtenonderzoek heeft als doel het terrein steekproefsgewijs archeologisch te inventariseren en op basis van objectieve waarnemingen uitspraken te doen

over de aanwezigheid van ondergronds erfgoed binnen het onderzoeksgebied en de impact van de geplande werken hierop.

De cartografische bronnen wijzen op een beduidende trefkans inzake resten van oudere resten rondom de kerk van Oostrozebeke. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze verwachting is een onderzoek van proefputten rondom de kerk. Zo kan aanwezig erfgoed in kaart gebracht worden en de impact van de geplande werken ingeschat worden.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. De beschikbare gegevens wijzen op de aanwezigheid van erfgoed uit de late middeleeuwen en vroegmoderne periode. Verder onderzoek door middel van proefputten rondom de kerk is noodzakelijk om de aanwezig erfgoed in kaart te brengen, de bewaringstoestand hiervan te evalueren en de impact van de geplande werken te bepalen.

1.3.3 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden, voor de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van de terreininventarisatie. Enkel zo kan een duidelijke inschatting gemaakt worden inzake de aanwezigheid van archeologisch erfgoed en de impact van de geplande werken hierop cf. 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten.

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de beschreven onderzoeksmethode werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk artikel 5.3

-mogelijk: het terrein rondom de kerk is op heden verhard. Na het verwijderen van de aanwezige weg worden, buiten eventueel aanwezige nutsleidingen, geen obstakels voorzien waardoor de prospectie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gelet op de beschreven verwachting is een proefputtenonderzoek de meest geschikte manier om archeologische resten in kaart te brengen om zo de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de mate van bewerking tijdens een proefputtenonderzoek is normaliter beperkt, hierdoor blijven eventueel aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: de geplande werken vormen een substantiële ingreep in de bodem waardoor uitgegaan moet worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie is een inschatting maken van aanwezig archeologisch erfgoed binnen het plangebied en de impact van de geplande werken hierop. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen horizonten, beschrijving + duiding? hoe verhouden de waarneming zich tot de gegevens van de bodemkaart? wat betekenen de bodemkundige gegevens voor de archeologische verwachting?

-in welke mate interfereren de geplande werken met archeologisch relevante niveaus? Kan uitgegaan worden van in situ bewaring van eventueel aanwezig erfgoed?

-in hoeverre is de bodemopbouw nog intact? is er sprake van verstoring? wat was de impact van de 20e-eeuwse verharding op het bodemarchief?

-zijn er nog resten aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen? Beschrijf.

-wat is de bewaringstoestand van deze resten?

-kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van oudere antropogene sporen?

-maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?

-kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de resten tot één of meerdere periodes?

-kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?

-zijn er nog resten van de oudere begraafplaats bewaard? wat is de omvang? hoeveel niveaus? geschatte aantal individuen?

-hoe verhouden de waarnemingen zich tot de cartografische en historische gegevens?

-wat betekenen de gegevens mogelijk voor een aanvulling van kennisleemtes van de lokale en regionale ontwikkeling en geschiedenis?

-voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

- wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
- welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
- welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
- zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek (projectcode 2019H73) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Oostrozebeke. Hieruit kon hoofdzakelijk een trefkans inzake resten van de oudere begraafplaats omheen de kerk worden afgeleid.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot het onderzoeksgebied is een proefputtenonderzoek rondom de huidige kerk. De terreininventarisatie dient een statistisch representatief deel van het terrein te onderzoeken. De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een de onderzoeksvragen beantwoord kunnen worden en het rapport wordt opgeleverd. Met betrekking tot de rioleringswerken op het traject Wielsbekestraat-Hoogstraat worden geen verder onderzoeksdaden aanbevolen. Binnen deze wegenis zijn reeds rioleringen aanwezig en andere nutsleidingen. Hierdoor kan logischerwijs gesteld worden dat het bodemarchief reeds gedeeltelijk is gefragmenteerd. Indien dit gegeven gecombineerd wordt met het beperkte ruimtelijk kader vanwege de lineaire vorm van het onderzoeksgebied kan enkel geconcludeerd worden dat bijkomend onderzoek ter hoogte van deze wegenis niet langer kan leiden tot enige kenniswinst. Uiteraard dient hierbij de archeologische meldingsplicht in acht genomen te worden, conform artikel 5.1.4 van het huidige decreet betreffende het onroerend erfgoed.

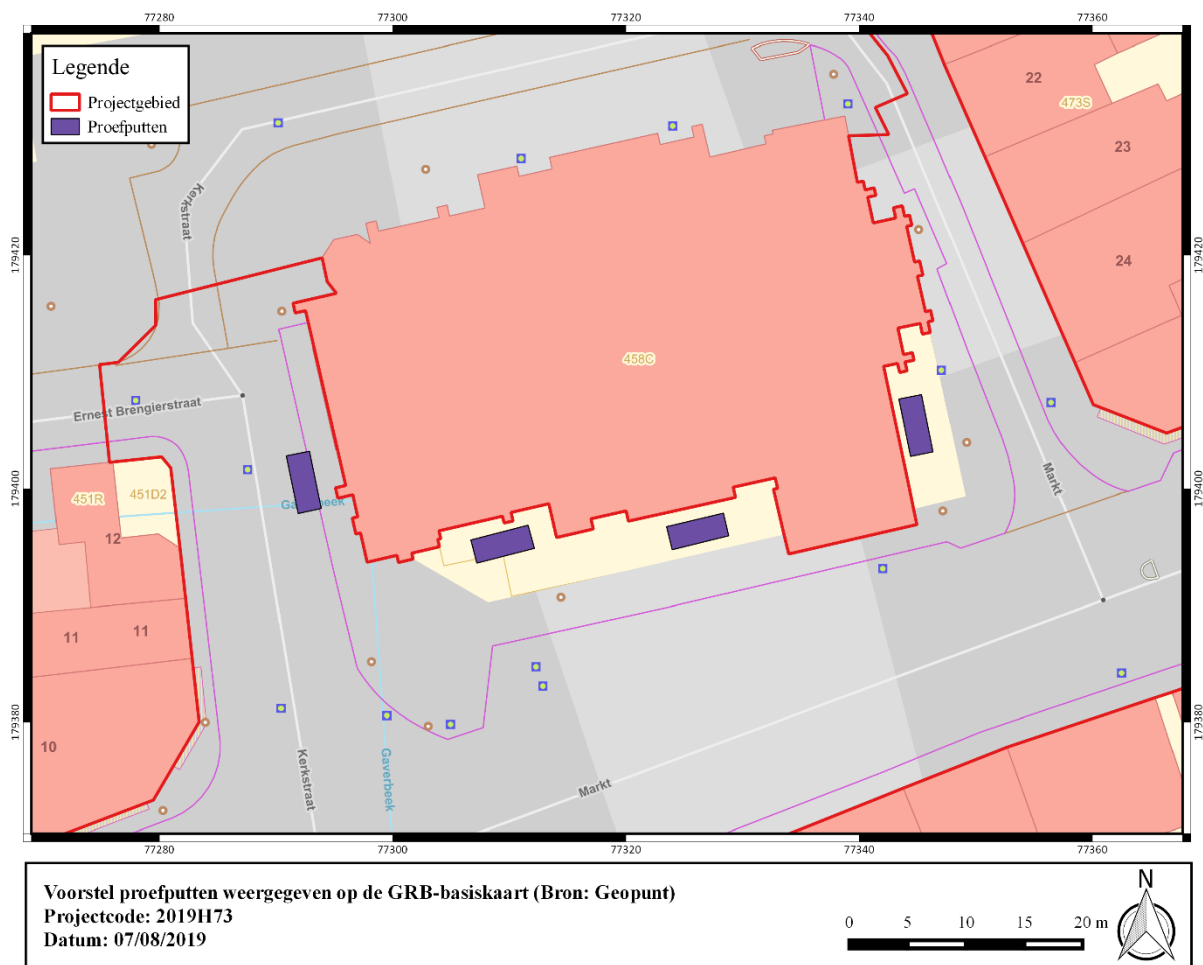
Vóór het eigenlijke terreinwerk aanvangt, bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch onderzoek.

Het proefputtenonderzoek kan pas uitgevoerd worden na de uitbraak van de bestaande verharding. Deze uitbraakwerken mogen niet dieper reiken dan de aanwezige fundering om zo het bodemarchief niet verder te beschadigen.

1.4.6 Onderzoekstechnieken

Voorgesteld wordt om 4 proefputten te graven van ca. 2 op 5 meter (in totaal 40 m²) om zo een inzicht te verkrijgen in de bodemopbouw, verstoringsgraad, het aanwezige erfgoed en in welke mate dit bedreigd wordt door de geplande werken.

Figuur 3: Voorstel proefputten weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

De proefputten worden laagsgewijs uitgegraven door de graafmachine, onder begeleiding van de veldwerkleider. Deze proefputten worden aangelegd tot op relevante diepte of tot de moederbodem is bereikt. Indien sprake is van meerdere niveaus kan pas naar het dieperliggende gezakt worden indien het bovenliggende vrij is van sporen of oudere muurresten.

Tijdens het terreinwerk dient aandacht uit te gaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige archeologische resten. Hiervoor dienen de putwanden opgeschoond te worden en geregistreerd als profiel. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. Bij voorkeur wordt in de prijsopmaak een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig

1.4.7 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.8 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

- een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare ervaring met onderzoek in historische dorpskernen.
- een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.
- een aardkundige ondersteunt de archeologen bij de interpretatie van de bodemprofielen en waargenomen sporen. Hij/zij rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.
- indien menselijke resten worden aangetroffen die verder onderzoek behoeven wordt het veldwerkteam aangevuld met een fysisch antropoloog.

1.4.9 Vondsten

Overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel langs het traject Wielsbekestraat-Markt-Hoogstraat te Oostrozebeke. De gegevens van de bureau studie wijzen op een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De verwachting bestaat in hoofdzaak uit resten van de oudere begraafplaats rondom de stad. Verder onderzoek ter hoogte van de geplande riolering en wegenis wordt weinig zinvol geacht. De meest geschikte onderzoeksmethode is de aanleg van 4 gerichte proefputten rondom de kerk. Het terreinwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2019

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.